

Arrest

nr. 55 690 van 8 februari 2011
in de zaak RvV x / IV

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 27 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. MAURITS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 april 2010 het Rijk binnen en diende op 9 april 2010 een asielaanvraag in. Op 27 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen, bezit u de Ethiopische nationaliteit, bent u geboren op 10 februari 1981 te Werbabo en bent u Amhara van etnische afkomst.

In 2003 overleed uw vader Abdu Yimam nadat hij in september 2002 naar Eritrea gedeporteerd werd wegens zijn Eritrese origine. Toen u uw vader wilde opzoeken in Assab, werd u in uw been

geschoten aan de grens met Eritrea. Nog in 2003, twee jaar vóór de verkiezingen van mei 2005, werd u lid van de politieke partij Kinijit (ook wel CUD genoemd). Twee maanden later begon u met het ophalen van geld voor Kinijit. Twee dagen voor de verkiezingen (van mei 2005) zette u mensen aan om voor Kinijit te stemmen, verdeelde u pamfletten van Kinijit, hing u posters op van Kinijit en belegde u 'meetings' voor Kinijit. Op 8 juni 2005 kreeg u een kogel in uw arm toen de federale politie een manifestatie van mensen die eisten dat de uitslag van de verkiezingen gerespecteerd werd, uit elkaar dreef. Nadien kende u gedurende twee jaren geen problemen, maar na deze twee jaren arresteerde de politie u vaak voor één dag en bedreigden ze u met de dood. Ongeveer één jaar geleden werd u supporter van de organisatie MEDREK. Op 20 januari 2010 werd u geslagen en werd u opnieuw voor één dag opgesloten. Men zei dat u Ethiopië moest verlaten, want dat u anders gedood of levenslang opgesloten kon worden. Op 10 februari 2010 verliet u Ethiopië en ging u naar Soedan. Vanuit Khartoem (Soedan) nam u op 7 april 2010 een vliegtuig richting Parijs. De dag nadien kwam u in België toe, waar u op 9 april 2010 een asielaanvraag indiende. Vanuit België had u telefonisch contact met uw zus Abezach Abdu. Ze vertelde u dat soldaten van de regering u nog kwamen zoeken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Ethiopische overheid omwille van activiteiten die u deed voor de politieke partijen Kinijit en MEDREK én omwille van uw 'Eritrese erfenis', maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw betrokkenheid en activiteiten voor de politieke partijen Kinijit en MEDREK niet aannemelijk kunt maken.

U gaf aan dat u in 2003, twee jaar vóór de verkiezingen van mei 2005, lid werd van de politieke partij Kinijit. Twee maanden later begon u met het ophalen van geld voor Kinijit. Verder verklaarde u dat u twee dagen vóór de verkiezingen (van mei 2005) mensen aanzette om voor Kinijit te stemmen, u pamfletten van Kinijit verdeelde en posters van Kinijit ophing en u eveneens 'meetings' voor Kinijit belegde (gehoor 1 CGVS, p.6-7). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wanneer Kinijit opgericht werd, gaf u aan dat u het niet juist meer wist, maar dat het misschien één à twee jaar voordat u lid werd (2003) was (gehoor 1 CGVS, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Kinijit (naargelang de bron) in 2003 of in 2004 werd opgericht. U gaf aan dat het hoofdkwartier van Kinijit in Addis Abeba lag, maar wist niet waar precies, omdat u in Dessie woonde (gehoor 1 CGVS, p.8). Verder gaf u een zevental namen van prominente leden van Kinijit, maar kende enkel de functie van Hailu Shauwl als chairman van Kinijit. Van de andere door u genoemde prominenten kende u de functie niet meer. Evenmin kon u zeggen wie de schatbewaarder van Kinijit was (gehoor 1 CGVS, p.8). Het feit dat u bovenstaande basisgegevens niet weet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap van Kinijit. Temeer daar van iemand die sinds 2003 actief lid is van Kinijit verwacht kan worden dat hij deze zaken weet.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg wanneer u stopte met uw steun aan Kinijit, ontweek u de vraag door te stellen dat er na de verkiezingen van mei 2005 geweld was. Toen de vraag herhaald werd, ontweek u opnieuw de vraag door te stellen dat er na de verkiezingen van mei 2005 geweld was. Toen u gevraagd werd om op de vraag te antwoorden en de vraag u een derde maal gesteld werd, gaf u aan dat u niet stopte, maar dat de activiteiten van Kinijit vanaf de ochtend na de verkiezingen stopte. Toen u gevraagd werd of de activiteiten van Kinijit nooit meer hervatten, gaf u vaag aan dat er geweld was en velen stierven en er geen kantoren van Kinijit meer waren (gehoor 1 CGVS, p.9). Verder gaf u aan dat de functionering van Kinijit einde nam en dat leden en supporters wachtten om zich te hergroeperen en te strijden (gehoor 1 CGVS, p.9). Toen de dossierbehandelaar u vroeg of de partij Kinijit nu nog bestaat, gaf u aan dat ze nog bestaat, maar dat ze niet meer zo sterk zijn en dat bepaalde leiders naar het buitenland gingen en sommigen in de gevangenis zitten. Toen u gevraagd werd om enkele namen te geven van 'bepaalde leiders van Kinijit die naar het buitenland gingen en in de gevangenis zitten', gaf u aan dat 'Birtukan Mideksa' in de gevangenis zit en 'Berhanu Nega' naar het buitenland ging en dat er nóg vele leiders van Kinijit naar het buitenland gingen. Toen de dossierbehandelaar u vroeg om nog 'leiders van Kinijit die naar het buitenland gingen' te noemen, gaf u aan dat het er veel zijn, maar dat u de namen niet kent (gehoor 1 CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd of

'Birtukan Mideksa' en/of 'Berhanu Nega' nog steeds tot de leiding van Kinijit behoren, gaf u aan van wel (gehoor 1 CGVS, p.7 en p.9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat zowel Birtukan Mideksa als Berhanu Nega in december 2007 uit Kinijit werden gezet. Toen u daarop gevraagd werd of er nieuwe partijen ontstonden uit het vroegere Kinijit, ontweek u de vraag door te stellen dat er geen vrijheid was na de verkiezingen. Toen u gevraagd werd om op de vraag te antwoorden en de vraag u een tweede maal gesteld werd gaf u aan dat er de partij 'Kinijit' is die in Ethiopië functioneert én die samenwerkt met MEDREK en dat er daarnaast een ander deel van Kinijit – eveneens Kinijit genoemd – van buiten Ethiopië vecht tegen de regering (gehoor 1 CGVS, p.9-10). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat uit de partij Kinijit onder andere de 'Unity for Democracy and Justice party' (UDJ) en 'Ginbot 7' ontstonden, die met name opgericht werden door de eerder genoemde Birtukan Mideksa en Berhanu Nega. Bovenstaande veelvuldige vaagheden en grove onwetendheden betreffende (de 'erfenis' van) de partij Kinijit, ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het feit dat u daadwerkelijk (een actief) lid was van de partij Kinijit en bijgevolg de vervolging die u omwille van uw activiteiten voor de partij Kinijit onderging.

Verder gaf u aan dat u ongeveer één jaar geleden supporter werd van MEDREK, omdat dit forum voor u Kinijit vertegenwoordigde (gehoor 1 CGVS, p.9-10). Verder gaf u aan dat u voorbereidingen voor activiteiten met MEDREK trof vóór u Ethiopië verliet (gehoor 1 CGVS, p.11). Er dient te worden opgemerkt dat eerder reeds werd bemerkt dat uw betrokkenheid bij Kinijit ongeloofwaardig is. Verder gaf u een vijftal namen van prominente leden van MEDREK, maar kende u enkel de functie van Beyene Petros als chairman van MEDREK. Van de andere door u genoemde prominenten kende u de functie niet meer (gehoor 1 CGVS, p.10). Evenmin kon u zeggen wie de schatbewaarder van MEDREK was, wie de 'spokesman' van MEDREK was of wie de 'PR-verantwoordelijke' van MEDREK was (gehoor 1 CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd uit welke partijen MEDREK bestaat, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor 1 CGVS, p.11). Nochtans bestaat MEDREK uit acht partijen – waarvan minstens één uit Kinijit voortkomt (UDJ) – en mag men van iemand die verklaart lid te zijn geweest van Kinijit en reeds een jaar supporter van MEDREK, verwachten dat hij hiervan op de hoogte is. Het feit dat u bovenstaande basisgegevens betreffende MEDREK – de partij waarvan u volgens uw verklaringen reeds één jaar actief sympathisant bent – niet weet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij MEDREK.

Verder kunnen volgende bemerkingen gemaakt worden bij de vervolging die u vreest omwille van uw 'Eritrese erfenis'.

U verklaarde dat u, alsook uw broer, zus en moeder, naar Eritrea gedeporteerd konden worden, indien ze jullie vonden, omdat uw vader van Eritrese origine was (gehoor 1 CGVS, p.15). U gaf echter zélf aan dat u, uw broer, uw zus én uw moeder in Werababo (Ethiopië) geboren werden en dat u de Ethiopische nationaliteit hebt (gehoor 1 CGVS, p.2-3). Verder gaf u aan dat uw vader de Eritrese nationaliteit had, maar u bracht hiervan geen enkel begin van bewijs bij (gehoor 1 CGVS, p.15). Toen u gevraagd werd wanneer het referendum in verband met Eritrea plaatsvond, gaf u aan dat u het niet wist. Evenmin wist u waarover het referendum in verband met Eritrea ging. Later gaf u aan dat het referendum in 1990-1991 (1983 Ethiopische Kalender) plaatsvond en dat het over de afscheiding van Eritrea ging. Toen u gevraagd werd of uw vader aan dit referendum deelnam, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor 1 CGVS, p.15). Daar uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de deelname aan het referendum over de onafhankelijkheid van Eritrea – dat in april 1993 plaatsvond – een centrale rol speelt in de nationaliteitsbepaling, mag men verwachten dat uw kennis hieromtrent beter is. U gaf weliswaar - terecht- aan dat u toen nog minderjarig was, maar indien uw vader daadwerkelijk in Eritrea geboren werd en hij daadwerkelijk gedeporteerd werd, mag men verwachten dat u deze zaken – via hem of uw moeder – vernomen hebt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een enige middel op de *"Schending van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en het Aanvullend Protocol van 31 januari 1967 betreffende het statuut van vluchteling - Minstens schending van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen"*.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 155-156). Verzoeker legt aanvankelijk geen enkel stavingstuk neer van zijn asielrelaas, en blijft in gebreke zijn voorgehouden identiteit aan te tonen en legt dienaangaande geheel tegenstrijdige verklaringen af. Aanvankelijk verklaarde verzoeker *"Ik heb geen documenten in mijn thuisland"* (verslag Dienst Vreemdelingenzaken), wat ongeloofwaardig is nu hij kon studeren *"secundair onderwijs en 3 jaar boekhouding te Dessie"* en werken *"4 maanden als wegenwerker"* en derhalve verwacht mag worden dat hij zich diende te legitimeren voor zijn in dienststelling bij de wegenwerken en om een diploma te verkrijgen. Tijdens het eerste verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatslozen verklaarde verzoeker *"Ik heb geen documenten. Ik liet ze thuis achter. (...) Misschien kan ik mijn schoolcertificaten verkrijgen, de rest kan ik niet, want ik liet ze in Dessie"* (gehoorverslag CGVS, 17.08.2010), en dat hij zijn lidkaart van Kinijit *"vernietigde [ik] toen ze achter me aan zaten"* (gehoorverslag CGVS, 17.08.2010, p. 6). Tijdens het tweede CGVS-verhoor wijzigde verzoeker zijn beweringen opnieuw en gaf toe dat hij *"een kebele id-card [had] in Addis Abeba in 1990 EK, maar nadat ik Addis verliet hernieuwden ze de kaart niet en ik gebruikte mijn schoolidentiteitskaart"* en over zijn lidkaart van Kinijit *"Toen [eerste CGVS-verhoor] ik zei dat ik ze vernielde, bedoelde ik dat ik ze ergens verborg. Ik was verward die dag"*. Ter zitting verklaart verzoeker opnieuw geen identiteitsdocumenten te hebben en blijft aldus zijn verklaringen veranderen in het verloop van de asielprocedure zonder dit toe te lichten. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid en houden een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas.

3.2. Verzoeker betwist dat er *"geen geloof gehecht kan worden aan zijn vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade"* daar hij meent dat hij *"kan deze vrees ontegensprekelijk aantonen. Immers, brengt hij twee stukken bij die dit kunnen aantonen"*. Het *"eerste stuk is een attest opgesteld door Dokter D.S. op 9 september 2010 (Stuk 2). Hierin stelt de dokter: "A.Y.Y. vertoont een lijnvormig litteken van 10 cm veroorzaakt door een schampschot en een perforatie van de kuit door een kogel met in- en uitgangswonde. Hieruit blijkt dat verzoeker de waarheid spreekt wanneer hij meedeelde aan het CGVS dat hij in zijn been werd geschoten op het ogenblik dat hij zijn vader wenste te bezoeken in Assab. Tevens vormt het ook het bewijs dat hij in zijn arm werd geraakt door een politiekogel op 8 juni 2005 toen de federale politie een manifestatie van mensen die eisten dat de uitslag van de verkiezingen gerespecteerd werd, uit elkaar dreef"*.

3.3. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale

gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Indien derhalve in casu de dokter op basis van de aard van het litteken kon vaststellen dat het een schotwonde betrof, kon hij echter louter op basis hiervan onmogelijk concluderen, waar, wanneer en in welke omstandigheden verzoeker beschoten werd, wat overigens ook blijkt uit het medisch attest. Het medisch attest kan derhalve bezwaarlijk het bewijs vormen van verzoekers asielrelaas.

3.4. Het *“tweede stuk”* dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt *“is een stuk afkomstig van de politie van zijn thuisland. Dit stuk, daterend van 25 juni 2002 overeenkomstig de Ethiopische kalender toont aan dat de politie wel degelijk op zoek is naar hem, en dit omwille van zijn betrokken lidmaatschap bij de oppositie partij van het land en zijn deelname tegen de ontwikkelingsstrijd van het land”. (...) “Hij was immers al gevlucht op het ogenblik dat dit stuk op zijn adres was toegekomen” doch is “erin geslaagd dit stuk via zijn contacten in Ethiopië te kunnen bemachtigen”*. Verzoeker geeft in het verzoekschrift een integrale vertaling van dit stuk en besluit dat *“Uit dit bijgebrachte stuk (Stuk 4) blijkt dan ook onbetwistbaar de vrees van verzoeker om terug te keren naar zijn thuisland. Immers zou de politie van zijn thuisland over voldoende informatie beschikken (met betrekking tot zijn activiteiten in het kader van zijn betrokken lidmaatschap bij de oppositiepartij van zijn land en zijn deelname tegen de ontwikkelingsstrijd van het land) om hem te dagvaarden bij het 2de politiekantoor. Indien verzoeker zich bovendien niet zou melden, vraagt de politie de veiligheidsmacht om verzoeker op te sporen, hem te arresteren en hem voor het Gerecht te brengen.”*

3.4.1. Verweerder verwijt verzoeker dit stuk niet eerder te hebben neergelegd nu *“dit document dateert van 25/06/2002 volgens de Ethiopische kalender (4 maart 2010 volgens de Westerse kalender). Verzoeker diende een asielaanvraag in op 9 april 2010 en werd verhoord op het Commissariaat-generaal op 17 augustus 2010 en op 2 september 2010. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij dit document niet eerder kon neerleggen”*. Uit het CGVS-verhoor van 2 september 2010 blijkt echter dat verzoeker het bestaan van het stuk wel heeft vermeld. Het neergelegde document is dan ook geen nieuw stuk maar kan worden aanzien als een stuk bijgebracht ter ondersteuning van zijn eerdere verklaringen.

3.4.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat documenten enkel dienend zijn indien zij worden ondersteund door geloofwaardige en overtuigende verklaringen, wat zoals hieronder blijkt, geenszins het geval is. Aangezien verzoeker nalaat zijn voorgehouden identiteit te adstrueren kan hoe ook niet worden vastgesteld of de dagvaarding op hem betrekking heeft. Daarbij komt de inhoud van het stuk weinig professioneel voor zonder de nodige verwijzingen naar wetsartikelen en nuttige antecedenten en blijft bij subjectieve vermeldingen van de asielmotieven. Aldus kan niet overtuigen dat de Ethiopische politie zich in een officiële dagvaarding tegen een voortvluchtig politiek opposant hypothetisch en subjectief uitlaat met name: *“die zich verbergt om deel te nemen en samen te werken met de vijand tegen de belangen van het volk en het land”* en aldus op papier zelf toegeeft dat opposanten als vijand van het volk worden beschouwd. Verder nadat verzoeker wordt aangemaand zich te melden, zoniet zal de ‘veiligheidsmacht’ belast worden om hem *“op te sporen en te arresteren”*, ondertekent dezelfde politie met *“Met vriendelijke groeten”*. Voorts is het briefhoofd een dubbele kleurenkopie en zijn de stempels niet nuttig aangebracht op de handtekening. Deze inhoudelijke en vormelijke gebreken ondermijnen dan ook de authenticiteit van dit stuk.

3.5. Verzoeker gaat voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing, met name dat zijn politiek engagement in Ethiopië ongeloofwaardig is nu hij geen elementaire kennis had van zijn partijen, noch van de geschiedenis en evolutie van de partijen en zelfs hun leiders en prominente leden niet kon toelichten. Verzoekers verklaringen zijn dermate vaag dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn politiek activisme, en derhalve evenmin aan zijn beweerde vrees vervolgd te worden omwille van zijn politiek engagement. Het louter neerleggen van documenten is onvoldoende om de hiaten in en de ongeloofwaardigheid van de verklaringen te herstellen. Evenmin kon verzoekers beweerde vrees voor vervolging overtuigen wegens de “Eritrese erfenis” omdat zijn vader zou behoren tot een Eritrese etnie. Verzoekers verklaringen waren ook op dit vlak onvoldoende en bovendien heeft hij steeds verklaard dat hijzelf en de overige gezinsleden de Ethiopische nationaliteit hebben. Verzoeker onderneemt in het

verzoekschrift niet de minste poging om de door de commissaris-generaal vastgestelde vaagheden en onwetendheden te weerleggen of vergoelijken.

3.6. Aldus worden de door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies, die de kern raken van het relaas, pertinent zijn en grondslag vinden in het administratief dossier, door verzoeker niet betwist en blijven ze onverminderd overeind. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.7. Tot slot brengt verzoeker *“nog twee artikels bij ter staving van zijn asielrelaas”*. Het *“eerste artikel toont de autoriteit van het thans heersende regime aan”* en het tweede artikel *“toont aan dat de situatie omtrent de politieke oppositiepartijen ook in 2010 nog vergelijkbaar is met de verkiezingen van 2005 en dat het oppakken van leden van politieke partijen geen verzonnen verhaal is”*. Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke nu hij geen politieke binding aantoonst en aldus niet om deze redenen zijn land verliet (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK